

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχάτην παιδικών περιόδων σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν ὑπεραστίας καὶ ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

<p>ΕΥΝΑΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησίαι δρ. 8,— Ἔτησίαι φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος 4,50 Ἐξάμηνος » 5,50 Τρίμηνος 2,50 Τρίμηνος » 3,—</p> <p><i>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</i></p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <hr/> <p>ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879</p> <hr/> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Ἐδραίου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βαθρῖαιον.</p>
<p>Περίοδος Β'. — Τόμος 14ος</p>	<p>Ἐν Ἀθήναις, 3 Νοεμβρίου 1907</p>	<p>Ἔτος 29ον. — Ἀριθ. 49</p>

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

(Τῆς Διάπλασις ἐ.ἔ. Σελ. 294.)

1, Ζήτω ἡ Ἑλλάς, γραμματεὺς καὶ ταμίας τοῦ ἐν Πειραιεὶ Συλλόγου «Ἑλληνισμοῦ» (Κορυφαίου τῶν Ὁμάδων). — 2, Λευκοκύματος Αἰγαίος (Κορυφαίος τῶν Μονάδων). — 3, Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο. — 4, Ἑσμεράδα. — 5, Λέων Ν. Φραντζῆς. — 6, Μιμόδα. — 7, Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς. — 8, Λάτρης τοῦ Ἀπείρου, πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Νίκης». — 9, Ῥομφαίω τοῦ Λόγου. — 10, Ἀδιόνομος. — 11, Ἰωάννης Π. Ζωγράφος.

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

— Λοιπόν, ηρώτησεν ο θεός Κόναν, διά να εύρετε την απόδειξιν ότι υπάρχει αυτό το κεντρικόν πύρ, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξίς ἀμφισβητεῖται ἀκόμη, ἐκτελεῖτε ἐκεῖνο τὸ κυκλώπειον ἔργον;

— Ἀκριβῶς, ἀπήντησεν ὁ Βολκῶφ. Εἰς βάθος ὄχθωντα περίπου χιλιομέτρων εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ θαυμάσω τὸν πλανήτην μας ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν του μορφήν, τὴν μορφήν ἀστρου ἔχοντος τὴν θερμότητα καὶ τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν τοῦ ἡλίου. Θὰ μοῦ ἀπαντήσετε ὅτι αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα θ' ἀπαιτήσῃ παραπολλὰ ἔτη ὥστε νὰ ἐλπίζῃ ἄνθρωπος ἕως ἐγώ, πενήταπεντάτης πλέον, νὰ τὸ ἴδῃ. Πιθανόν, ἂν καὶ ἐγὼ λαμβάνω τὰ μέτρα μου διὰ νὰ ἐπιταχύνω ὅσον τὸ δυνατόν αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα. «Ἔως τώρα δὲν ἔχω μεταχειρισθῆ εἰς αὐτὰς τὰς ἐργασίας παρὰ ἀριθμὸν ἐργατῶν σχετικῶς περιορισμένον. Σκοπεύω νὰ τοὺς πολλαπλασιάσω ἐπ' ἀπειρον, ἂν δὲ ὁ θάνατος μὲ προφθάσῃ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου μου, δὲν θὰ τὸ διακόψῃ ὁμοῦς. Οἱ δέκα σύντροφοί μου ἔχουν ἀπὸ πολλοὺς ὁ καθένας υἱούς, τοὺς ὁποίους ἀνατρέφουν εἰς τὴν ὑπόγειον πόλιν καὶ τοὺς προετοιμάζουν χάριν αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀποστολῆς...»

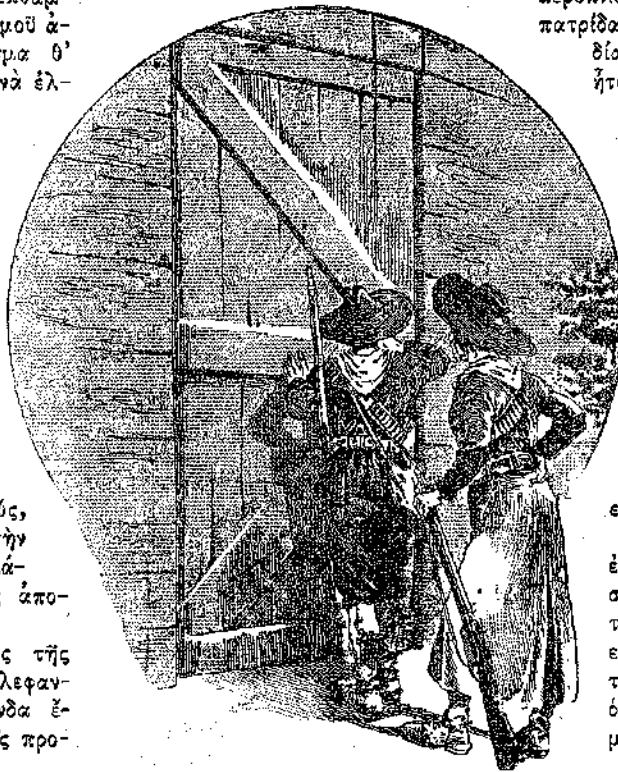
Εἶχον φθάσῃ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς σκάλας ποῦ ἦτο καμωμένη ἀπὸ ἔλεφαντόδοντον. Ὁ Γιάγκος καὶ ἡ Βάνδα ἐσπευσαν νὰ προφθάσουν τοὺς τρεῖς προπερευμένους.

— Σιωπῆ! εἶπεν ὁ Βόρις ἡ κόρη μου δὲν πρέπει τίποτε νὰ μάθῃ διὰ τὸ δυστύχημα.

Ὁ κ. Ζουανί, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον προξενήσῃ κατάπληξιν αἱ τρομακτικαὶ ἐμπνεύσεις τοῦ Ἀρχοντος τοῦ Πυρός, ἐδοκίμασεν ἐν τρισεβερῶν συναίσθημα μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Βάνδα, ἡ μικρούλα, τὴν ὁποίαν εἶχε κρατήσῃ εἰς τὰ γόνατά του, δὲν εἶχε τὴν ἀγάπην καὶ αὐτὴ πρὸς τὰς ἀνακαλύψεις ὥστε ν' ἀκούσῃ, χωρὶς σπαραγμὸν ψυχῆν, ὅτι δύο ταπεινοὶ χερσῶνακτες εἶχαν πληρώσῃ μὲ τὴν ζωὴν τὴν μεγαλοφάνταστον πολυπραγμοσύνην τοῦ πατέρα της...

Πέντε λεπτὰ μόλις εἶχαν περάσῃ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ἐμβῆκαν ὁ Βόρις Βολκῶφ καὶ οἱ ξένοι του εἰς τὸν μαρμαρίνον οἶκον, καὶ δύο παιδιὰ ἐβῆσαν, μὲ προσηχὴν καὶ προφυλάξεις, ἀπὸ ἕνα

πυκνῶμα δένδρων, κείμενον πλησίον εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Γυπῶς. Ἦσαν ὁ Χάνς καὶ ἡ Ἑλζα. Ἀφοῦ ἐκύταξαν γύρω των καὶ εἶδαν ὅτι κανεὶς δὲν τοὺς ἐπρόσεχεν, ὠλισθησαν σιγά-σιγά ἕως τὴν θύραν τοῦ περιπτέρου, τὴν ἠνοίξαν καί, ἅμα εἶδαν ὅτι καὶ ἐκεῖ δὲν ἦτο κανεὶς, ἐτρέψωσαν κ' ἐκρύφθησαν ὀπίσω ἀπὸ κατὶ μεγάλα δέματα σχοινίων. Τὸ ἀερόπλοιον ἦτο ἐκεῖ, κομψόν, μακρόστενον, σταχτερό καὶ γυαλιστερό σὺν μεγάλῳ ἐντομον, μὲ ἐπαργύρους ἐλικας. Ἐνας γάλκινος σκελετός, στηριζόμενος ἐπάνω εἰς ὑψηλοὺς στύλους, ὑπεβάσταζε τὸν ὄγκον του. Τὰ δύο

«ὠλισθησαν ἕως τὴν θύραν τοῦ περιπτέρου...» (Σελ. 388, στ. β')

δίδυμα δὲν ἐχόρταιναν νὰ τὸ βλέπουν. — Ἦκουσες, εἶπεν ὁ Χάνς ἕνα παιδάκι εἰμπορεῖ νὰ τὸ κυβερνήσῃ... δὲν ἔχει παρὰ νὰ πείσῃ μερικὰ κομβία, καὶ τίποτε ἄλλο. Θὰ εὐρωμεν βέβαια, μὲ δοκιμαστικὰ πειράματα, ποῖον τὸ ὑψάνει, ποῖον τὸ διευθύνει πρὸς Ἀνατολὰς ἢ πρὸς Δυσμίας, ποῖον τὸ κάμνει νὰ κατεβαίνει. Ἀς περιμείνωμεν ἀκόμη λιγάκι, ἔπειτα θ' ἀνοίξωμεν τὴν στέγην, ὅπως ἔκαμεν ἐνώπιόν μας ὁ Ἀρχων τοῦ Πυρός, καὶ θὰ φύγωμεν μὲ τὸ ἀερόστατον ἀπὸ αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς κήπους, ὅπου μᾶς κρατοῦν φυλακισμένους οἱ μαρμαρίνοι τοῖχοι. Διευθυνόμενοι πρὸς Νότον, θὰ κατορθώσωμεν βέβαια νὰ φθάσωμεν εἰς κάποιον μέρος τῆς πατρίδος μας... καὶ τότε θὰ ἴδῃς ἂν εἶνε ἀλήθεια ὅτι οἱ Μπόερς παραδόθησαν εἰς τοὺς Ἀγγλους.

— Ναι, εἶπεν ἡ Ἑλζα, θὰ φύγωμεν... καὶ εἶθε ἡ πατρίς μας νὰ ἔχῃ ἀκόμη ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἀσθενή μας χέρια! Τὴν ἄλλην ἡμέραν, καθὼς ὁ Βόρις Βολκῶφ ἐξήρχετο μὲ τοὺς ξένους του, ἦλθαν καὶ τῶ ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ Γύψ εἶχεν ἐξαφανισθῆ, καὶ ὅτι τὰ δύο παιδιὰ, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε διατάξῃ νὰ ἐρευνηθοῦν οἱ κήποι, ὅπου ἐκρατοῦντο αἰχμαλώτα, δὲν εὐρίσκοντο πουθενά. — Πολὺ καλὰ, ἀπήντησεν ἀπλῶς. Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους.

— Πρόκειται διὰ τοὺς δύο μικροὺς Ρίσιτι' ἀνεκάλυψαν, φαίνεται, τὸ μυστικὸν τοῦ περιπτέρου, κ' ἔφυγαν μὲ τὸ ἀερόπλοιον διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των. Ἀ! τὰ ἀσυλλόγιστα παιδιὰ! θὰ εἶνε νεκρὰ τώρα ἢ νύκτα ἦτο θυελλώδης, καὶ θὰ τὰ ἐφόνευσε βέβαια ὁ κεραυνός. Σὲ λίγες ὥρες, μὲ τὸ αὐτοκίνητόν μου, θὰ εἶμαι εἰς τὸ Τρανσβαλ καὶ θὰ ἐπανεύρω τὰ ἴχνη των, εἴτε ἂν κοίτανται εἰς τὸν δρόμον κάτω, εἴτε ἂν ἔχουν δυνηθῆ νὰ φθάσουν ἕως ἐκεῖ πέρα... Ὁ χειρισμὸς τοῦ Γυπῶς εἶνε τόσο ἀπλὸς, ὥστε, μὲ ὀλίγας δοκιμὰς, ψηλαπιστάς πολὺ εὐκόλον ἦτο νὰ τοῦ δώσουν τὴν διεύθυνσιν ποῦ ἤθελαν... Ἄν θέλετε νὰ μὲ συνοδεύσετε, τὸ αὐτοκίνητόν μου εἶνε ἕστην διάθεσίν σας.

Ὁ Γιάγκος καὶ ὁ θεὸς του ἐδέχθησαν προθύμως καὶ ἐκάθησαν δίπλα εἰς τὸν Βόρις, ὅχι εἰς τὸ μεγάλο ἀμάξι τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχεν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Βανουζίων, ἀλλὰ εἰς τὸ προδικαιὸν του, ὅπου εἶχαν ἴδῃ τὸν μυστηριώδη ὁδηγόν.

Ὁ κ. Ζουανί καὶ ὁ ἀνεψιὸς του ἦσαν φοβερὰ ἀνησυχοὶ διὰ τὴν τύχην τῶν δύο παιδιῶν. Ὁ Βόρις Βολκῶφ, ἡρεμώτατος, ἔλεγε διὰ τὰ Δίδυμα ὅτι ἦσαν ἄφοβα παιδιὰ, συνηθισμένα εἰς τοὺς κινδύνους, καὶ διὰ τὸν Γύψα, ὅτι ταχέως θ' ἀνεκληροῦτο, διότι νέον ἀερόπλονον εὐρίσκατο ὑπὸ κατασκευῆν. Εἶχε τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπανεύρῃ τὸ ἀερόστατον χαλασμένον ἢ ὄχι, ὄλιγον τὸν ἔμελεν, ἤρκει μόνον νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸ κρύψῃ ἀπὸ τὰ περίεργα βλέμματα τοῦ κόσμου.

Ὁ Βόρις Βολκῶφ δὲν ἄφινε τοὺς ξένους του ἐλευθέρους νὰ παραδοθῶν εἰς τὴν ἀγωνίαν των διὰ τὴν κινδυνώδη περιπέτειαν τῶν Διδύμων. ὠμίλησε διὰ τὰς ἐργασίας του καὶ τὸ κεντρικόν πύρ, διευθύνων συγχρόνως τὸ αὐτοκίνητόν του, τὸ ὁποῖον ἔτρεχε ταχὺ ὡς ὁ ἀνεμος.

— Πρὸς μεγάλην μου λύπην, εἶπεν, εἶμαι ἠναγκασμένος ν' ἀναβάλω διὰ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν

Ὁ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΦΛΟΓΕΡΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ L. ΗΑΜΕΑΥ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Τέλος)

Ὁ Τοσουλάκης, ἔπειτα ἀπὸ ἐκείνην τὴν περιπέτειαν μὲ τὴν ἀλεπού, ἐδώκεν ἐπισημώτατα τὴν ὑπόσχεσιν νὰ εἶνε φρονιμώτερος καὶ προσεκτικώτερος εἰς τὸ μέλλον διὰ νὰ μὴ ἀνησυχῇ τοὺς καλοῦς του τοὺς γονεῖς.

Ἄν ἐκράτησεν ἡ ὄχι τὸν λόγον του, δὲν δυναμέθα νὰ τὸ βεβαιώσωμεν. Αὐτοὶ οἱ μικροῦληδες εἶνε τόσο φοβερὰ ζιζάνια! Δὲν ἠμποροῦν ποτὲ νὰ καθίσουν ἤσυχα! Πάντοτε ἐννοοῦν νὰ κάμουν τρέλλες!

Ἀπὸ ἐκείνην ὁμοῦ τὴν ἡμέραν, ὁ καλὸς μας ὁ Φλογέρας κατέφυγεν εἰς ἕν ἐξαιρετὸν μέσον ἅμα ἔδλεπε τὸν μικρόν του κύριον νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐπετάχυνε τὸ βῆμα καὶ ἐπήγαινε κατόπι του, σὺν ἀληθινῇ σκιά του.

Μόλοντοῦτο ὁ Τοσουλάκης ἀρκετὰ συχνὰ εὐρίσκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὴν ἐπιβλεψιν, καὶ πολλὰ τῶ συνέβησαν ἀκόμη περιπέτειαι, τῶν ὁποίων ἡ ἀφήγησις θὰ ἦτο πολὺ μακρά.

Μίαν ἡμέραν, ἐπὶ τέλους, ὁ λοχαγὸς Σπασταβάς περετήρησεν ὅτι ὁ υἱὸς του ἐγένετο παραπολλὸ σοβαρὸς, μελαγχολικός. Ἐφευγεν, ἐννοεῖται, ἀπὸ τὸ σπίτι διὰ νὰ κυνηγήσῃ, μὲ τὸ τουφεκάκι του ἐπ' ὤμου, καὶ τὴν τσάνταν κρεμασμένην εἰς τὸ πλευρόν του, ἀλλὰ σχεδὸν πάντοτε ἐπέστρεφε μὲ τὰ χέρια ἄδεια.

Ἴδου τί εἶχε συμβῆ. Ἐνα πρωὶ, ἐνῶ ὁ Φλογέρας ἐκοιμᾶτο ἀκόμη, ὁ Τοσουλάκης μας ἐξεκίνησε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, κ' ἐπήγεν εἰς τὸ δάσος. Ὅταν ἦλθε τὸ μεσημέρι, κουρασμένος ἀπὸ τὴν ζέστην, καθὼς καλὰ τὸν πολὺν δρόμον ποῦ εἶχαν κάμῃ τὰ ποδαράκια του, ἐκάθησεν εἰς τὴν σκιὰν τῶν πυκνῶν θάμνων.

Δὲν εἶχε προφθάσῃ νὰ καλοκαθῆσῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ ἐρημικὸν ἄσυλον, ὅταν ὁ ἦχος μιᾶς φωνῆς νεανικῆς καὶ δροσερᾶς, ποῦ ἤρχετο ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῶν πυκνῶν λευκακανθῶν, τὸν ἔκαμε νὰ σκιρτήσῃ.

— Νὰ πάρ' ἡ ὀργή! ὅπως λέγει ὁ ἐνδοξὸς πατέρας μου, — ἐφιθύριεν ὁ Το-

σουλάκης, — ἡ φωνὴ τῆς καλῆς μου μικρούλας Ροζέττας, τῆς ἀνεψιάς τοῦ ἐλλογηματώτου Διοῦσοφαῶ... Ἀπὸ τότε ποῦ ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὸ σχολεῖόν του, ἂν καὶ εἶχαν χωρισθῇ ἀγαπημένοι καὶ καλοὶ φίλοι, ποτὲ δὲν εἶχε τύχη περιστάσις νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ τοὺς ἴδῃ.

— Πόσο θὰ ἔχει μεγαλώσῃ καὶ ὁμορφῆν! — ἐσκέφθη ὁ μικρὸς κυνηγός. Καὶ ἤρχισε σιγά-σιγά νὰ παραμερίζῃ τὰ κλαδιά, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειάν του.

Ὅσον ἐπερνοῦσαν τὰ χρόνια, τόσο ἡ Ροζέττα ἐγένετο κόρη μὲ ὄλες τῆς χάρες, καλῆ καὶ χαριτωμένη. Δὲν ἦτο ὁμοῦς μόνῃ ἐκεῖ. Τὴν συνώδευσεν ἡ φιλενάδα της, ἡ Βαθίλδα. Καὶ διὰ τὴν μίαν καὶ διὰ τὴν ἄλλην, ὑπῆρχαν σχέδια γάμου εἰς τὸν αἴρα, καὶ ἀκριβῶς,

«Ὁ γάμος ἐγινε μὲ μεγάλην κομπήν...» (Σελ. 390 στ. 6')

ἔχον ἔλθῃ νὰ περιπατήσουν εἰς τὸ δάσος καὶ εἶχαν ἐκλέξῃ ἐκείνην τὴν ἐρημικὴν γωνίαν.

Ὁ Τοσουλάκης τὰ ἐσάστισε μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν κομψότητά των καὶ δὲν ἐσάλευσεν ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ἦκουσε λοιπὸν ἐκεῖ παραπάνω ἀπὸ ὅ,τι ἤθελε

562. Αναγραμματισμός.

Εἰς τὰ πλοῖα χρησιμεῖω
'Οπως εἶμαι ἂν μ' ἀρίσθης'
Χρῆμαίτερον θά γινω,
'Αν μὲ ἀναγραμματίσθης.

563. Αἶνυμα.

'Ενα γράμμα ἂν ἀφαιρέσθης
'Απὸ ἑπιπλοῦ κοινόν,
Κ' ἕνα μέλος σου ἂν προσθήσθης,
Πάλιν κάμνεις 'εἰς τὸ λεπτόν.

564. Ρόμβος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον σοῦ διδῆι ἡ νῆσος
Τὸ δευτέρον εὐρίσκεται 'εἰς τὸν κῆπον καὶ 'εἰς τὸ δάσος.

Πλοῖα τὸ τρίτον ὁδηγεῖ ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας,
'Εκ τῶν φυτῶν τὸ τέταρτον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας.

Τὸ πέμπτον, λυτὰ μου, πτηνὸν γλυκὰ τοῦ κηλαδέ,
'Εκείνον ποῦ δὲν φαίνεται τὸ ἔκτον μου δηλαῖ.

Πόλις ἀρχαία ἔπειτα μαζὶ μ' ἀντωνυμίαν
Καὶ ὁ Ρόμβος σχηματίζεται μετὰ ἐπιβολῆς.

565. Κρυπτογραμματόν.

- 1 2 3 1 4 5 6 = 'Αρχαῖος ποιητής.
2 1 4 5 6 = 'Αρχαῖος Βασιλεὺς.
3 1 2 1 4 6 = 'Αργοναυτής.
4 2 4 1 6 = Ποίημα.
5 2 3 1 6 = Εἶδος πλοίου.
6 3 4 1 Φαινόμενον.

566. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκότος.

'Ο Τάκης ἀναγινώσκει ἐφημερίδα:
...εἰς τὴν ὁδὸν Βικτωρίας ἐρίφθη παρ' ἀγνώστου βόμβια, ἡ ὅποια ἐκραγέσα ἐφῆνευσε τρεῖς καὶ ἐπλήρωσε δεκαπέντε.»

— Ποῦ; ἐρωτᾷ ἡ 'Ελένη, εἰς ποίαν πόλιν συνέβη αὐτό;
— Μὰ δὲν ἀκουσε; ἀπαντᾷ ὁ Τάκης, ἐγὼ τὴν εἶπα.

567. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν παράδοξον ἀσθένειαν:

- 1, Τιμωρία χρηματικὴ. 2, Ὁρα τοῦ ἔτους. 3, Μῆν. 4, Στρατηγὸς ἀρχαῖος. 5, Χώρα τῆς Μ. Ἀσίας. 6, Νῆσος τοῦ Ἴονιου. 7, Ἀργυναύτης. 8, Ἰχθύς. 9, Αἰσθημα.

568. Φωνηεντόλιπον.

τ-πὸν-προδκν-τ-πκθ-δντρν.
'Εστᾶλη ὑπὸ τοῦ Γαλάτιου Ὀθρανοῦ

569. Γεῖφος παρασαιτικὸς.

'Αρθρον οὐδέτερον, — Κάτωκος χώρας τῆς Ἑλλάδος, — 'Αρθρον θηλυκόν, — Ἀπαρέμφατον, — Γαλλικόν σύμφωνον, — Ἀντωνυμία ἀριστος, — Ρῆμα, — Ἐπίθετον θηλυκόν κατ' αἰτιατικὴν.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Δοκίμων τοῦ φύλλου 49.
499. 'Αριστικός ('Αοη, τύπος.) — 500. Ψῆφος (ψῆ, φῶς.) — 501. Σιτάκης-Ἀλχηστis.

502. ΧΑΡΑ ΑΔΑΜ ΡΑΚΗ ΑΜΗΝ
503. 'Η Τρίπολις (τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Βαρβαρίας.) — 504-506. 1, Τὴν γλώσσαν κράτει. 2, Φεῦγε τὴν τρυφήν. 3, 'Οπου τις ἀλγεῖ, ἐκεῖ καὶ τὸν ναὸν ἔχει. — 507. Διὰ τῶν Π, Ν: 'Η πενία πάν ἐπινοεῖ. — 508. 'Εστι δίχης ὀφθαλμὸς ὡς τὰ πάνθ' ὄρα. — 509. 'Ὀλιγον, ἡμερος, ἦτα (ἔτοι γ' ὄν-η με ρῶς-ἦτα.) Τὰ ἀντίθετα: Πολύ, ἄριστος, Νίκη = ΠΑΝ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

'Η λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μὲς λεπτὰ 5 μόνον μὲ παρὰ αὐτὰ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κερφαία τὰ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἐπιπλέον τῶν 15 πληρώνονται ὡς τὰ ἴσων 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔσται καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κερφαία ἢ παρὰ ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα. ὀποιοῦνται ὡς ἐξ λέξεων ἀπλοῖ. — Αἱ μὴ συνοδουόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἀγγελίας δὲν δημοσιεύονται.

Α νταλλάσσω εἰκονογραφεῖ ταχυδρ. δελτάρια. Τὸ γραμματοστέμον παρακαλῶ νὰ τίθεται ἐπὶ τῆς εἰκότος. Διευθυνσις: Πέτρος Δ. Πασχάλης, μαθητῆς, Καλάμα. (Ζ-283)

Ὁ Σύλλογος α' Ἐπιτιμοφόρος Ὀμάδης εὐγνωμονῶν τῶ κ. Γ. Βασιλειάδῃ, ἐπιθεωρητῇ Μαγνησίας, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ πρὸς ἐβδόμῳ τοῦ ἔργου του, ἀνακηρύσσει αὐτὸν ἐπίτιμον πρόεδρον αὐτοῦ. (Ζ-290)

Φ ιλάτῃ Βερόνῃ, διατὶ δὲν μοι ἀποστᾶλετε τὰ Μικρὰ Μυστικὰ τοῦ μοῦ χρεωστεῖτε; Μήπως τὰ ἐλησμονήσατε; Ἐγὼ ποῦ ἐπιθυμῶ νὰ τὰ ἔχω. Μὲ πολλὰ φιλιὰ. — Ἐνδοξος Ὑδρα. (Ζ-291)

Π λουσιε Φουκαρά, σᾶς εὐχαριστῶ ἀπειρώς διὰ τὸ ἔξῃως καλλιτεχνικώτατον τετραδίον σας. — Ἐνδοξος Ὑδρα. (Ζ,292)

Α γαητοὶ συνάδελφοι! Ὁρῶμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι τὸ ἱερώτατον καθήκον τῶν ἀποτελομένων μίαν φυλὴν εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν τῆς, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδέας τοῦ καθήκοντος τοῦτου προτιθέμενος, βερομοπαρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἐν Δημοψηφισματι ὑπερφηξίσατε ἡμετέρου ψευδωνύμου. — Βοδελιστῶν ὅτι ἐκτιμῶντες τὸν παλαιὸν Κένταυρον κατ' τὴν μακροχρόνιον δράσιν τοῦ ἀδελφοῦ του Γουδέλιμου Τέλλου θέλετε ἐκθύμως μὲ ὑποστηρίξει πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ μου, ἀπευθίνω ὑμῖν μυρίας ἐκ ποστέρων εὐχαριστίας. ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕ (Ἰωάννης Βλαχάκης, πρῶην Κένταυρος) (Ζ-293)

Σ 'ερωτῶ, Αἰγυπτία Βασιλοῦσι, εἶπεν ὁ κάππος σου κεφάλι; — Μαγαρένη Γαζία.

Τ ὸ Πανελλήνιον Ἐγγνωμονοδν θὰ ἐγείρῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Μαγμαρωμένου Βασιλεῖ. Ἄς ἐγείρωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἑλληνόπαιδες, τὸν νεορὸν ἀνδριάντα διὰ τῆς βραβεύσεως τοῦ ὀνόματός του — Ἐθνικὴ Σημαία, Μαραθωνοδρόμος, Περασεῖς, Τογγάνα, Βοσκοπούλα, Οἰνής, Βιθήνης, Παιονίς, Πυλάδης, Ὀρίων, Ἀγυά. (Ζ-295)

Α νταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. — Haralambos Hidiroglou, Anatolia College, Marsovan (Turquie). (Ζ-296)

Α νταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. — Prodromos Yanassoglou, Anatolia College, Marsovan (Turquie). (Ζ-297)

Μ υρίας εὐχαριστίας εἰς ἀγαπητῇ Προῆ τῶν Ἀγγέλων. — Κάκια, Ἑλληνική (Ζ-298)

Α σμένως λίαν ὑποστηρίξωμεν ὑπερβόως Ἐρωτᾶ καὶ πατριωτικώτατα ψευδωνυμὰ Ἐθνικῶν Ἰδεωδῶν, Μαγμαρωμένους Βασιλεῖς, Ἐθνητῆς Φιλοδοξία. — Φουκονομίος, Ἀστρον τῆς Ἐρμούου, Ἀστρον τῆς Αἰγύης. (Ζ-299)

Α γαητοὶ συνάδελφοι, μία Ἐθνητῆς Φιλοδοξία εἶνε τὸ ἰδανικόν παντός ἀνθρώπου συντασθαινομένου τὴν ἀποστολὴν του. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἐνοσσεύομενος διὰ τὸ ψευδωνύμου μου, αἰτῶμαι θερμῶς τὴν ὑμετέραν ὑποστήριξιν ἐν Δημοψηφισματι.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ (πρῶην Πολυδέλλητος Νεότης). (Ζ-300)

Χ ιακὴ Ἡρώς! ἔτοιμασε τὸ σιδερόροσο. Ἐστειλε δέμα, ἀσιδέρωτα πανταλόνια. Προσοχὴ εἰς τὴν γραμμὴν | | | ἴσια ... Σεβαστὴ Νικηφόρος, ποῖός τὴν τὸχη σου! Ὁ Κρόνος μεγαλῶνει; ; ; Τέξον! ἀκόρη στρογγυλὸ ; ; ; — Παράξεν, Ἀθάνατος, Κόστωβις, Καρεδομπρινο, Γλυγοκοστάλα. (Ζ-301)

Ἐτόντες ὑποψηφιότητα εἰς Δημοψηφισμα, ἐδελπιστοῦμεν ὅτι πάντες θὰ ψηφίσωσιν ἡμέτερα ψευδωνυμια, ὅτινα ἔχονται ὑπὲρ ΕΚΕΙΝΗΣ, ἥτις ταῦτα πάντα μᾶς παρῆγει. ΥΠΕΡ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ. ΖΗΤΩ Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ (Ζ-302)

Ὁ ἄοης ὑπόσχεται τῷ Μαγμαρωμένῳ Βασιλεῖ θερμὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐνταῖ μίαν φιλικὴν ψῆφον ἀπὸ τοῦς συνδρομητᾶς γιὰ τὸ Δημοψηφισμα. (Ζ-305)

Π ολλὰς εὐχαριστίας, Ὑμνος τῆς Ἐλευθερίας, γιὰ τοὺς λευκουμάδες, καὶ χρόνια εὐτυχισμένα γιὰ τὴ γιορτὴ σου. — Δικηγόροι καὶ Σία. (Ζ-308)

Παρακαλῶ πάντας τοὺς φίλους τοῦ Καλοῦ, τοὺς μὴ παρατρωμένους ἀπὸ τὴν ἐμετελλευσιν μιᾶς συνθήκης, ὅπως ἀπὸ κοινου μετὰ συναδέλφων ὀμοφρονούντων ὑποδείξωμεν ἐν προσεγεῖ Δημοψηφισματι ὑποψηφιῶν ἄξιον συμπαιδιῶν μας. Αἱ δηλώσεις τῶν ἐν τῇ ἀδελφότητι. — Τῆς Φοράτης τ' Ἀργυροδοῦσι δο. (Ζ-307)

Β ερόνῃ, ἕως τῶρα ὄρατα τὰ ἐκατάφερες, ἔ; Χρητάζεται καὶ ὀλίγη ἀνάπαυσις. Θὰ ὑποστηρίξω λυγθῆνα. Ἡ Λουλοῦ τί γίνεται; Μούργαα! — Ἐλενίνα! (Ζ-308)

Δ νις Θυελλα, τετραδίον ὀφειλόμενον καὶ ἐν ἀντὶ τοῦ ἀπολεσθέντος ἐστειλε Ριγολέτιος. (Ζ-309)

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ

Υποψῆφος ἐν τῷ Δημοψηφισματι. (Ζ-310)

Α πό ὅλα τὰ ψευδωνυμια, τὰ ὅποια ἐνεκρίθησαν ἐφέτος, τὸ ὄραιότερον εἶνε τὸ: Ἑλληνόπαις. (Ζ-311)

Ε ὑχόμεθα τῷ Ὑμνω τῆς Ἐλευθερίας, ἐπὶ τῇ ἐσοτῇ του, ἐτη πολλὰ καὶ ἐκπ' ἡρωσιν παντός πόθου του. — Σανθὸ Διαβολάκι καὶ Μαιματή. (Ζ-312)

Τ ὸν δι' ἐκλογικὴν περιόδειαν ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν ἀναχωρήσαντα ὑποψηφιῶν τοῦ Δημοψηφισματος Μαγμαρωμένον Βασιλεῖ, συνοδουοῦσιν αἱ εὐχαὶ πάντων τῶν ἐν ἔθρῳ ὑποστηρικτῶν του (Ζ-313)

Κ ατόνιν δηλώσωμεν Ὑπερ Πατριδος, πόσον μάλλον ἐγὼ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΡΟΥΜΠΑΡΟΣ ὑποστηρίξω ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ, Γλυκεῖαν Πατριδα καὶ πάντας ὑπερπατριδικούς; (Ζ-314)

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

'Ο λαρυγγιολόγος ἱατρός κ. Μιχαὴλ Π. Παπαδόπουλος μετώκησεν εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου ἀριθ. 4, ἔναντι τοῦ Σωλλόγου α' Παρνασσῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Γεωργίου Καρόστη.